

Η Θέτιδα παρέδωσε στον Αχιλλέα τα καινούρια όπλα το επόμενο πρωί. Και τον παρότρυνε να βρει τον Αγαμέμνονα και να αποκαταστήσει τις σχέσεις του μαζί του. Ο Αχιλλέας έφερε βόλτα όλο το στρατόπεδο, καλώντας σε συνέλευση τους βασιλιάδες και τους αρχηγούς των Αχαιών. Όταν μαζεύτηκαν όλοι, σηκώθηκε και δήλωσε ότι παραμέριζε τις προσωπικές διαφορές του με τον Αγαμέμνονα κι ότι ήταν έτοιμος να ξαναμπεί στη μάχη. Ο Αγαμέμνονας απάντησε από τη θέση του. Αποδέχτηκε την πρόταση ειρήνης του Αχιλλέα, απέδωσε μεγάλο μέρος της ευθύνης για τον καβγά στον εαυτό του (τον παρέσυραν, είπε, οι θεοί) και υποσχέθηκε να του δώσει όλα τα δώρα που του είχε τάξει. Ο Αχιλλέας ανταπάντησε ότι δεν ήταν καιρός για δώρα αλλά για πόλεμο. «Όχι, πριν να φάνε οι πολεμιστές», παρεμβλήθηκε στην κουβέντα ο Οδυσσέας.

Ο Αχιλλέας δεν είχε όρεξη για φαγητό. Να πολεμήσει ήθελε. Οι άλλοι όμως επέμεναν. Κι όσο να φάνε, τα δώρα που ο Αγαμέμνονας είχε υποσχεθεί, μεταφέρθηκαν από τη σκηνή του στη σκηνή του Αχιλλέα. Μαζί και η Βρισηίδα, ανέγγιχτη όπως ορκίστηκε ο Αγαμέμνονας. Είδε εκείνη τον Πάτροκλο νεκρό και ξέσπασε σε λυγμούς. Η οδύνη της μεταδόθηκε στον Αχιλλέα που τον πήραν τα δάκρυα. Μάταια οι άλλοι προσπαθούσαν να τον πείσουν να βάλει μια μπουκιά στο στόμα του. Φρόντισε ο Δίας που του έστειλε την Αθηνά: Η θεά έσταξε στο στήθος του Αχιλλέα αμβροσία και νέκταρ και ο ήρωας στυλώθηκε. Ντύθηκε την αρματωσιά του, πήρε το δόρυ του, αυτό που ο Πάτροκλος δεν είχε χρησιμοποιήσει καθώς μόνο ο ήρωας μπορούσε να το χειριστεί, κι ετοίμασε τα άλογά του στο άρμα.

Χάρη στην Ήρα, ο Ξάνθος, το ένα από τα άλογά του, απέκτησε ανθρώπινη λαλιά και του είπε ότι ναι μεν εκείνη την ημέρα θα σωζόταν, όμως ο θάνατός του πλησίαζε. Ήταν ο Απόλλωνας που παραφύλαγε. Ο Αχιλλέας απάντησε ότι γνώριζε πολύ καλά ποια μοίρα τον περίμενε, ανέβηκε στο άρμα του και, βγάζοντας πολεμική κραυγή, χύθηκε ανάμεσα στους πρώτους.

(τελευταία επεξεργασία, 22 Φεβρουαρίου 2022)